

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 12 października 2022 r.

Poz. 10641

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WNP-I.4131.157.2022.ML

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 27 lipca 2022 r.

dotyczy uchwały Rady Gminy Pomiechówek nr XXXIV/287/2022 z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie *określenia zasad i trybu korzystania z kompleksu rekreacyjnego z plażą w Pomiechowie, stanowiącego własność Gminy Pomiechówek.*

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 27 lipca 2022 r.

WNP-I.4131.157.2022.ML

Rada Gminy Pomiechówek

ul. Szkolna 1A

05-180 Pomiechówek

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022 r. poz. 559, z późn.zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Pomiechówek nr XXXIV/287/2022 z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie *określenia zasad i trybu korzystania z kompleksu rekreacyjnego z plażą w Pomiechowie, stanowiącego własność Gminy Pomiechówek* w części tj.: pkt 6 lit. a, lit. b, lit. d w zakresie sformułowania: „niszczenia roślinności”, lit. g i lit. o oraz pkt 7 i pkt 8 Załącznika nr 1 do Uchwały pt. *Regulamin kompleksu rekreacyjnego z plażą w Pomiechowie*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 23 czerwca 2022 r. Rada Gminy Pomiechówek podjęła uchwałę nr XXXIV/287/2022 w sprawie *określenia zasad i trybu korzystania z kompleksu rekreacyjnego z plażą w Pomiechowie, stanowiącego własność Gminy Pomiechówek*. Zasady i tryb korzystania z kompleksu rekreacyjnego z plażą w Pomiechowie zostały ustalone w regulaminie stanowiącym Załącznik nr 1 do Uchwały (zwany dalej: *Regulaminem*).

Jako podstawę prawną uchwały wskazano w niej art. 18 ust. 2 pkt 15 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 4 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym.

Uchwała, w której rada gminy ustala zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, jak stanowi przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy, jest aktem prawa

miejscowego, dlatego organ uchwałodawczy określając regulacje, na podstawie powołanego przepisu, powinien ściśle przestrzegać wynikającej z niego delegacji ustawowej.

Określona w art. 7 Konstytucji RP zasada praworządności wymaga, by materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Oznacza to, że każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej, a więc stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 94 Konstytucji RP regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie „uzupełnienie” przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów, a więc nie są wydawane w celu wykonania ustawy tak jak rozporządzenie w rozumieniu art. 92 Konstytucji RP (wyrok NSA z dnia 18.09.2012 r. sygn. akt II OSK 1524/12).

Za istotnie naruszające przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym należy uznać postanowienia pkt 7 i pkt 8 Regulaminu. W pkt 7 Regulaminu Rada Gminy przyjęła, że właściciel kompleksu nie ponosi odpowiedzialności materialnej za rzeczy pozostawione na terenie kompleksu. Kwestia odpowiedzialności osób za cudze rzeczy regulowana jest przez przepisy ustaw, w szczególności ustawy Kodeks cywilny. Nadto postanowienie pkt 8 *Regulaminu* regulujące materię ponoszenia odpowiedzialności za korzystanie z obiektu przez osobę z niego korzystającą lub w przypadku dziecka - jego opiekuna, nie mieści się w delegacji art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym i jest niezgodne z przepisami Kodeksu cywilnego, określającymi zasady ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania wynikające z deliktów (Tytuł VI Księgi III Kc).

Postanowienia pkt 6 lit a i b Regulaminu, które wprowadzają zakazy: wnoszenia i spożywania alkoholu i środków psychoaktywnych oraz zakaz palenia papierosów, w tym papierosów elektronicznych i wyrobów tytoniowych, istotnie naruszają przepisy: ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137, z późn. zm.), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 276). Przepis art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zabrania spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów. Na mocy ust. 5 powołanego przepisu, spożywanie napojów

zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, może się odbywać na imprezach na otwartym powietrzu oraz na stadionach i innych obiektach sportowych tylko za zezwoleniem i tylko w miejscach do tego wyznaczonych. Odmierną regulację rada gminy może wprowadzić, w drodze odrębnej uchwały (na podstawie art. 14 ust. 2b lub art. 14 ust. 6 ustawy). W określonym miejscu publicznym na terenie gminy organ może uchwalić, odstępstwo od zakazu spożywania napojów alkoholowych, jeżeli uzna, że nie będzie to miało negatywnego wpływu na odpowiednie kształtowanie polityki społecznej w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi i nie będzie zakłócało bezpieczeństwa i porządku publicznego albo może wprowadzić czasowy lub stały zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niewymienionych miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter. Natomiast w odniesieniu do zamieszczonego w Regulaminie zakazu wnoszenia oraz spożywania środków psychoaktywnych, podkreślić należy, że na podstawie przepisów art. 62 – art. 62b ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, penalizowane jest posiadanie tzw. nowych środków psychoaktywnych, środków odurzających lub substancji psychotropowych, dlatego regulacja przyjęta przez Radę Gminy Pomiechówek w pkt 6 lit a, wkracza w materię regulowaną przez wskazane przepisy tejże ustawy.

Ustawodawca w przepisie art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych wprowadził zakaz palenia wyrobów tytoniowych, w tym palenia nowatorskich wyrobów tytoniowych, i palenia papierosów elektronicznych w miejscach wymienionych w tym przepisie, w tym m.in. w pomieszczeniach obiektów kultury i wypoczynku do użytku publicznego. Ponadto ustawodawca upoważnił radę gminy, na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy, do ustanowienia w drodze odrębnej uchwały, innych niż wymienione w ustawie miejsc przeznaczonych do użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego, pary z papierosów elektronicznych i substancji uwalnianych za pomocą nowatorskiego wyrobu tytoniowego. Zakaz palenia papierosów, w tym papierosów elektronicznych i wyrobów tytoniowych na terenie kompleksu rekreacyjnego powinien zatem wynikać z przepisów uchwały podjętej przez radę gminy, w oparciu o przepis art. 5 ust. 4 tejże ustawy.

Nadto, regulacja wprowadzająca w Regulaminie zakazy: niszczenia roślinności, zaśmiecania i zanieczyszczenia terenu oraz umieszczanie tablic, napisów oraz ogłoszeń bez zgody właściciela kompleksu, przyjęta w punkcie 6 lit. d obejmująca słowa: „niszczenia roślinności” oraz lit. g i lit. o stanowi powtórzenie przepisów ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2021 r.

poz. 2008, z późn.zm.): art. 144 (dot. niszczenia lub uszkodzenia roślinności na terenach przeznaczonych do użytku publicznego), art. 145 (dot. zaśmiecania terenów użytku publicznego) i art. 63a (dot. umieszczania w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenia, plakatu, afiszu, apelu, ulotki, napisu lub rysunku albo wystawienia go na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem). Wskazane wyżej postanowienia Regulaminu stanowią materię uregulowaną na poziomie ustawy i w niej penalizowaną, dlatego organ (rada gminy) nie jest upoważniony do regulowania jej zakresu, a tym bardziej jej modyfikacji.

Uwzględniając powyższe zasadne jest stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie wskazanym w sentencji rozstrzygnięcia.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, w części objętej rozstrzygnięciem, z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

Konstanty Radziwiłł
Wojewoda Mazowiecki

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym ważnym kwalifikowanym certyfikatem/